

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทที่ 2 ได้นำเสนอเกี่ยวกับแนวคิดพฤติกรรมสุขภาพและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดและเป็นแนวทางในการกำหนดสมมติฐานในการวิจัย ในบทนี้จะได้นำเสนอเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยที่นำไปสู่การปฏิบัติการวิจัยเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้องและตรงตามความต้องการของการศึกษาในครั้งนี้อย่างประกอบไปด้วยนิยามเชิงปฏิบัติการและการวัดการทดสอบมาตรฐาน ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นิยามเชิงปฏิบัติการและการวัด

ในบทที่ 2 ได้กล่าวถึงความหมายในเชิงทฤษฎีของตัวแปรแต่ละตัวซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมที่มีลักษณะกว้างมากในบทนี้ จะกล่าวถึงนิยามเชิงปฏิบัติการ (operationalization) ที่ใช้ในการศึกษานี้ การนิยามเชิงปฏิบัติการเป็นการลดระดับนามธรรมของตัวแปรที่ศึกษาให้ใกล้เคียงกับรูปธรรมและความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของประชากรที่ใช้ศึกษา โดยที่ผู้วิจัยสามารถวัดค่าของเหตุการณ์หรือระเบียบความคิดออกมาในเชิงปริมาณ หรือในรูปของตัวเลขได้ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบไปด้วยตัวแปรตามและตัวแปรอิสระดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบไปด้วย

1. อายุ
2. เงินที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน
3. ความเชื่อในการควบคุมสุขภาพ

4. แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ
5. ตัวชี้แนะการกระทำ
6. การรับรู้ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์
7. การรับรู้ความรุนแรงต่อโรคเอดส์
8. การรับรู้ผลดีที่ได้รับจากการมีพฤติกรรมกำบังโรคเอดส์
9. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

อายุ หมายถึง จำนวนปีเต็มของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เงินที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับในแต่ละเดือน

ความเชื่อในการควบคุมสุขภาพของตนเอง หมายถึง ระดับที่นักเรียนมีความเชื่อว่าการเกิดโรคหรือความเจ็บป่วยเกิดจากการกระทำของตนเอง และตนสามารถที่จะควบคุมและป้องกันได้

การวัดตัวแปร ใช้ความที่ใช้วัดความเชื่อในการควบคุมสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างเป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 1 ชุด ประกอบด้วยชุดคำถามตอนที่ 4 ตั้งแต่ข้อที่ 49-59 รวมทั้งหมด 11 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือกคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่ใช้วัดความเชื่อในการควบคุมสุขภาพของตนเองประกอบไปด้วย ข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบ

ข้อความเชิงบวก หมายถึง ความหมายของข้อความที่ใช้วัดสอดคล้องกับความหมายของตัวแปรที่ต้องการวัด

ข้อความเชิงลบ หมายถึง ความหมายของข้อความที่ใช้วัดตรงข้ามกับความหมายของตัวแปรที่ต้องการวัด

ข้อความเชิงบวก คือข้อความ ในข้อที่ 49 50 51 54 55 และ 56

ข้อความเชิงลบที่ใช้วัด คือ

49 ถ้าท่านดูแลสุขภาพของท่านดีพอท่านสามารถหลีกเลี่ยงความเจ็บป่วยได้

50 การเจ็บป่วยเกิดจากการไม่ออกกำลังกายและรับประทานอาหารไม่ถูกต้อง

- 51 สุขภาพดี ไม่ดี ขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง
- 54 การเจ็บป่วยทั้งหลายสืบเนื่องมาจากการกระทำของท่านเอง
- 55 คนที่เจ็บป่วยเป็นเพราะเขาขาดความระมัดระวังตัวของเขาเอง
- 56 เมื่อท่านเจ็บป่วยการกระทำของท่านเองจะเป็นตัวกำหนดว่าท่านจะหายเร็วหรือช้า
- ข้อความเชิงลบ คือข้อความในข้อที่ 52 53 57 58 และ 59

ข้อความเชิงลบที่ใช้วัด คือ

- 52 ความเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นเรื่องของดวง
- 53 บางทีโชคชะตาก็เป็นตัวกำหนดว่าคนเราจะหายจากการเจ็บป่วยเร็วหรือช้า
- 57 ไม่ว่าคนเราจะทำตัวของเราอย่างไรก็ตามเราก็จะต้องเจ็บป่วยขึ้นจนได้ไม่วันใด
ก็วันหนึ่ง
- 58 สิ่งที่มีผลต่อสุขภาพของท่านส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นโดยสิ่งที่อยู่เหนือการควบคุม
- 59 คนเราไม่มีทางหลีกเลี่ยงโรคร้ายไข้เจ็บได้เลย

การให้คะแนน ข้อความในเชิงบวก การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

การให้คะแนน ข้อความในเชิงลบ การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน
เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5 คะแนน

แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ หมายถึงการที่นักเรียนมีความห่วงใยในเรื่องสุขภาพทั่วไปของตนเอง ได้แก่ การไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย การไม่สูบบุหรี่ การไม่ดื่มเหล้า การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารให้ถูกต้อง การพักผ่อนนอนหลับและการแสวงหาความรู้ในเรื่องสุขภาพ

การวัดตัวแปร ข้อความที่ใช้วัดแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง เป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 1 ชุด อยู่ในตอนเดียวกับมาตรวัดความเชื่อในการควบคุมสุขภาพ ตั้งแต่ข้อที่ 60-73 รวมทั้งหมด 14 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก เช่นเดียวกับมาตรวัดความเชื่อในการควบคุมสุขภาพ ข้อความที่ใช้วัด แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ ประกอบไปด้วยข้อความเชิงบวกและเชิงลบ

ข้อความเชิงบวก คือ ข้อความในข้อที่ 60 63 66 67 68 69 และ 73

ข้อความเชิงบวกที่ใช้วัด คือ

- 60 ท่านให้ความสนใจเกี่ยวกับสุขภาพของท่านมาก
- 63 ท่านจะพยายามเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อร่างกายแข็งแรงและไม่เป็นโรคได้ง่าย
- 66 ท่านชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยเพื่อว่าจะได้นำไปปฏิบัติให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
- 67 การดูแลสุขภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับท่านมาก
- 68 ในแต่ละวันท่านจะพยายามรับประทานอาหารให้ตรงเวลาเพราะการรับประทานอาหารไม่ตรงเวลาจะทำให้เสียสุขภาพ
- 69 ในแต่ละวันท่านจะนอนหลับให้เพียงพอเพราะการนอนหลับไม่เพียงพอจะทำให้สุขภาพอ่อนแอได้ง่าย
- 73 ท่านไม่ดื่มเหล้าเพราะการดื่มเหล้าทำให้เสียสุขภาพ

ข้อความเชิงลบ คือ ข้อความในข้อที่ 61 62 64 65 70 71 และ 72

ข้อความเชิงลบที่ใช้วัด คือ

- 61 ถ้าไม่มีอาการเจ็บป่วยใด ๆ คนเราไม่จำเป็นต้องไปตรวจร่างกาย

- 62 ท่านจะกินแต่อาหารที่ท่านชอบเท่านั้นไม่ว่ามันจะมีประโยชน์หรือโทษต่อสุขภาพของท่านก็ตาม
- 64 การดื่มเหล้าถึงแม้ว่าจะกระทบกระเทือนต่อสุขภาพบ้างแต่ท่านก็ชอบดื่ม
- 65 แม้ว่าการพักผ่อนไม่เพียงพอจะทำให้ร่างกายอ่อนแอและเป็นโรคได้ง่ายแต่ท่านก็ยังปฏิบัติ
- 70 การสูบบุหรี่ถึงแม้ว่าจะมีผลร้ายต่อสุขภาพบ้างแต่ท่านก็ยังสูบบุหรี่
- 71 การเล่นกีฬาถึงแม้ว่ามันจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแต่ท่านก็ไม่ชอบเล่น
- 72 ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยไม่ค่อยมีความจำเป็นเท่าไรนักสำหรับท่าน
- การให้คะแนน ข้อความในเชิงบวกการให้คะแนนจะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

การให้คะแนน ข้อความในเชิงลบ การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน
เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน

การชี้แนะการกระทำ หมายถึง ระดับความถี่ที่นักเรียนระลึกได้ว่าตนได้รับการชี้แนะจากพ่อแม่ เพื่อน ครูและสื่อมวลชนต่างๆ (น.ส.พ.วิทยุและโทรทัศน์) ให้มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

การวัดตัวแปร ข้อความที่ใช้วัดการชี้แนะการกระทำของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในตอนที่ 5 มีทั้งหมด 3 ข้อคือข้อที่ 76-78 โดยในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 7 ตัวเลือกคือ ไม่เคยเลย ประมาณ 2-3 เดือนครั้ง ประมาณเดือนละครั้ง ประมาณ 2-3 ครั้งต่อเดือน ประมาณอาทิตย์ละครั้ง ประมาณอาทิตย์ละ 2-3 ครั้ง ทุกวันหรือวันละหลายครั้ง

ข้อความที่ใช้วัด คือ

76 ท่านได้รับคำแนะนำให้มีพฤติกรรมกำบังกันโรคเอดส์จากเพื่อน พ่อแม่ ครู และสื่อมวลชน

77 ท่านได้รับคำแนะนำให้ใช้ถุงยางอนามัย เมื่อท่านไปที่หาหญิงบริการเพื่อป้องกันโรคเอดส์จากเพื่อน พ่อแม่ ครู และสื่อมวลชน

78 ท่านได้รับคำแนะนำเรื่องไม่ให้ไปที่หาหญิงบริการเพราะกลัวติดเชื้อเอดส์จากเพื่อน พ่อแม่ ครู และสื่อมวลชน

การให้คะแนน ข้อความที่ใช้วัดจะให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
ไม่เคยเลย	0 คะแนน
ประมาณ 2-3 เดือนครั้ง	1 คะแนน
ประมาณเดือนละครั้ง	2 คะแนน
ประมาณ 2-3 ครั้งต่อเดือน	3 คะแนน
ประมาณอาทิตย์ละครั้ง	4 คะแนน
ประมาณอาทิตย์ละ 2-3 ครั้ง	5 คะแนน
ทุกวันหรือวันละหลายครั้ง	6 คะแนน

การรับรู้ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ หมายถึง ระดับการตีความตามความเชื่อของ

นักเรียนว่าตนมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดโรคน้อยเพียงใดจากพฤติกรรมทางเพศ

การวัดตัวแปร การรับรู้ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ วัดโดยคำถามเพียงข้อความเดียวคือ ข้อความในข้อที่ 79 ซึ่งชุดคำถามจะอยู่ตอนเดียวกับมาตราวัด การได้รับข่าวสารโรคเอดส์

กับมาตรวัดการชี้แนะการกระทำ โดยที่มีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก คือ มีโอกาสสูงมาก มีโอกาสสูง มีโอกาสน้อย มีโอกาสน้อยมาก และไม่มีโอกาสเลย พร้อมทั้งระบุเหตุผล

ข้อความที่ใช้วัด คือ

79 ท่านคิดว่าตัวของท่านจะมีโอกาสติดเชื้อเอชไอวีได้มากน้อยเพียงใด

การให้คะแนน ข้อความที่ใช้วัดมีเพียงข้อความเดียว การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
มีโอกาสสูงมาก	5 คะแนน
มีโอกาสสูง	4 คะแนน
มีโอกาสน้อย	3 คะแนน
มีโอกาสน้อยมาก	2 คะแนน
ไม่มีโอกาสเลย	1 คะแนน

การรับรู้ความรุนแรงของการเป็นโรคเอชไอวี หมายถึงระดับการตีความตามความเชื่อของนักเรียนเกี่ยวกับความรุนแรงของโรคเอชไอวีว่าโรคนี้นี้มีความรุนแรงถึงตาย พิจารณา ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ และทำให้เป็นที่รังเกียจของสังคมเพียงใด

การวัดตัวแปร ข้อความที่ใช้วัดการรับรู้ความรุนแรงของการเป็นโรคเอชไอวีของกลุ่มตัวอย่างเป็นมาตรวัดแบบ Likert Scale 1 ชุด เหมือนกับมาตรวัดตัวแปร ความเชื่อในการควบคุมสุขภาพ และแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งชุดคำถามจะอยู่ในตอนที่ 6 ตั้งแต่ข้อที่ 80-85 รวมทั้งหมด 6 ข้อความ ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก เช่นเดียวกับมาตรวัดตัวแปรข้างต้น ข้อความที่ใช้วัดการรับรู้ความรุนแรงของการเป็นโรคเอชไอวีเป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด

ข้อความที่ใช้วัด คือ

- 80 โรคเอชไอวีเป็นโรคที่มีความรุนแรงมาก
- 81 ผู้ที่เป็นโรคเอชไอวีจะถูกสังคมรังเกียจ
- 82 โรคเอชไอวีเป็นโรคที่เมื่อเป็นแล้วไม่มีโอกาสรอด
- 83 ถ้ามีผู้ติดเชื้อเอชไอวีเกิดขึ้นในบ้านจะมีผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัว

84 ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์จะถูกออกจากงาน

85 โรคเอดส์เป็นโรคที่รุนแรงกว่าโรคมะเร็ง

การให้คะแนน ข้อความที่ใช้วัดเป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

การรับรู้ผลที่ได้จากการกระทำพฤติกรรมป้องกันการโรคเอดส์ หมายถึง ระดับ

การตีความ ตามความเชื่อเกี่ยวกับผลที่จะได้รับจากการมีพฤติกรรมป้องกันการโรคเอดส์ของนักเรียนในเรื่องการลดหรือลดการสำนวนทางเพศ การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการและการงดหรือลดการร่วมเพศทางปากและทวารหนักแล้วจะมีผลเพียงใด เมื่อเขาเปรียบเทียบกับข้อเสียและความสิ้นเปลืองที่เขาจะได้รับ เช่น การไม่มีความสุขทางเพศ ความสิ้นเปลืองทางเศรษฐกิจและการไม่เป็นที่ยอมรับจากเพื่อน

การวัดตัวแปร ข้อความที่ใช้วัดการรับรู้ผลที่ได้จากการกระทำพฤติกรรมป้องกันการโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยชุดคำถาม 1 ชุด ซึ่งคำถามจะอยู่ในตอนที่ 6 ตั้งแต่ข้อ 86-92 รวมทั้งหมด 7 ข้อ ข้อความที่ใช้วัดการรับรู้ผลที่ได้จากการกระทำพฤติกรรมป้องกันการโรคเอดส์ประกอบไปด้วยข้อความเชิงบวกและข้อความเชิงลบ

ข้อความเชิงบวก คือ ข้อความข้อที่ 86 87 89 90 91 และ 92

ข้อความเชิงบวกที่ใช้วัด คือ

86 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อไปเที่ยวหญิงบริการ เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับท่าน

87 การป้องกันไม่ให้ติดเชื้อเอดส์ถึงแม้ว่าจะมีความยุ่งยากเพียงใดก็ตามแต่ท่านก็เห็นว่า เป็นสิ่งที่ดีที่สุด

90 แม้ถุงยางอนามัยจะแพงขึ้นแต่ท่านก็คิดว่าคุ้มกว่าการรักษาโรคเอดส์

91 แม้ว่าการใช้ถุงยางอนามัยอาจจะทำให้มีปัญหาบ้างแต่ท่านก็คิดว่าดีกว่าติดเชื้อเอดส์

92 โดยสรุปแล้ว ท่านคิดว่าวิธีป้องกันโรคเอดส์แบบต่าง ๆ ถึงแม้จะมีข้อเสียอยู่บ้าง แต่ก็ยังดีกว่าไม่ป้องกัน

ข้อความเชิงลบ มีเพียงข้อความเดียวคือ ข้อที่ 88

ข้อความเชิงลบที่ใช้วัด คือ

88 แม้ว่าถุงยางอนามัยจะสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ก็ตามแต่ท่านก็ไม่ชอบใช้

การให้คะแนน ข้อความในเชิงบวกการให้คะแนนเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

การให้คะแนน ข้อความเชิงลบ การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน
เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ หมายถึง ความรู้ที่ถูกต้องตามหลักการแพทย์เกี่ยวกับ

โรคเอดส์ อันได้แก่ความรู้ในเรื่อง การติดต่อ และการป้องกัน

การวัดตัวแปร ข้อความที่วัดตัวแปรความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่

ในตอนที่ 7 ตั้งแต่ข้อ 93-105 มีทั้งหมด 13 ข้อ โดยแต่ละข้อจะให้นักเรียนเลือกตอบว่า

ข้อความดังกล่าว ถูก ผิด หรือ ไม่ทราบ ไม่แน่ใจ

ข้อความที่ใช้วัด คือ

- 93 โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และลมหายใจ
- 94 การร่วมเพศทางปาก หรือทวารหนัก จะทำให้ติดเชื้อได้ง่าย
- 95 โรคเอดส์สามารถติดต่อได้โดยการสัมผัสหรือปนเปื้อนของเหลว เช่น เลือด
น้ำในช่องคลอด น้ำกาม จากร่างกายผู้ป่วย
- 96 เชื้อเอดส์ไม่สามารถติดต่อได้จากการสักผิวหนังหรือเจาะหู โดยใช้เครื่องมือร่วมกัน
- 97 เชื้อเอดส์ไม่สามารถติดต่อได้จากแม่ไปสู่เด็กในท้อง
- 98 วิธีป้องกันโรคเอดส์ที่ดีที่สุดสำหรับผู้ติดยาเสพติดที่ไม่สามารถเลิกได้คือ งดใช้เข็ม
หรืออุปกรณ์ติดยาร่วมกับผู้อื่น
- 99 โรคเอดส์ติดต่อได้โดยการสัมผัสเนื้อตัว หรือ เลือด ผ้า เครื่องใช้ของผู้ป่วย
- 100 ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์แล้ว ถ้าดูแลสุขภาพให้แข็งแรง หลีกเลี่ยงการรับเชื้อซ้ำเติมอีก
จะทำให้เกิดอาการโรคเอดส์ช้ากว่าปกติ
- 101 เราอาจติดเชื้อเอดส์ได้จากการ ไอ จาม รดกัน
- 102 เราอาจติดเชื้อเอดส์ได้จากการว่ายน้ำในสระเดียวกัน
- 103 ผู้ที่มีเชื้อเอดส์อยู่ในร่างกาย อาจจะไม่แสดงอาการแต่สามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้
- 104 โรคเอดส์สามารถติดต่อได้จากการรับประทานอาหาร หรือดื่มน้ำในแก้วเดียวกัน
- 105 โรคเอดส์สามารถติดต่อได้จากการใช้ห้องน้ำร่วมกัน

การให้คะแนน จะเป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
ถูก	1 คะแนน
ผิด	0 คะแนน
ไม่ทราบ ไม่แน่ใจ	0 คะแนน

ตัวแปรตาม (dependent variables)

พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ หมายถึง การงดหรือลดการสำส่อนทางเพศ การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการหรือหญิงนักเที่ยว และการหลีกเลี่ยงการร่วมเพศทางทวารหนัก และทางปากในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันโรคเอดส์

การวัดตัวแปร ข้อความที่ใช้วัดตัวแปรตามหรือพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในตอนที่ 2 ข้อที่ 22 33 34 และ 36 มีทั้งหมด 4 ข้อ

ข้อความที่ใช้วัด

22 ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมาท่านไปเที่ยวหญิงบริการ
การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
ไม่เคยเลย	0
ประมาณ 2-3 ครั้งต่อปี	1
ประมาณ 2-3 เดือนครั้ง	2
เดือนละครั้ง	3
ประมาณ 2-3 อาทิตย์ครั้ง	4
อาทิตย์ละครั้ง	5
มากกว่าอาทิตย์ละครั้ง	6

33 ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมาท่านใช้ถุงยางอนามัยในการเที่ยวหญิงบริการหรือไม่
การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนนที่ได้รับ
ไม่เคยใช้เลย	0
ใช้นาน ๆ ครั้ง	1
ใช้บ้าง ไม่ใช้บ้าง (ใช้-ไม่ใช้พอ ๆ กัน)	2
ใช้เกือบทุกครั้ง (ส่วนใหญ่ใช้)	3

ใช้ทุกครั้ง 4

34 ท่านเคยร่วมเพศทางปากกับหญิงบริการหรือไม่

การให้คะแนน

คำตอบ คะแนนที่ได้รับ

ไม่เคย 1

เคย 2

36 ท่านเคยร่วมเพศทางทวารหนักกับหญิงหรือชายบริการบ้างหรือไม่

การให้คะแนน

คำตอบ คะแนนที่ได้รับ

ไม่เคย 1

เคย 2

ความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของเครื่องมือวัด

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะต้องสร้างเครื่องมือหรือมาตรวัดขึ้นมาเพื่อช่วยในการวัดสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา และเพื่อช่วยวิเคราะห์ผลการวิจัย ผลการวิจัยอาจจะคลาดเคลื่อนหรือข้อมูลอาจจะบิดเบือนไม่ตรงกับความจริงได้ ถ้าหากว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นมานั้นประสบกับปัญหาเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้หรืออาจจะประสบปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ความเที่ยงตรง หมายถึง การสามารถวัดในสิ่งที่เราต้องการจะวัด เมื่อเราวัดสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ถ้าเราได้วัดในสิ่งที่ต้องการวัดจริงก็พูดได้ว่าเครื่องมือในการวัดมีความเที่ยงตรง (อารง สุทธาศาสตร์, 2527 : 96-100)

ในการทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัด ผู้วิจัยเริ่มต้นจากแนวคิดทางทฤษฎีตัวแปร หรือมีโนทัศน์ที่ใช้ในการศึกษามาสร้างมาตรวัดโดยเทียบเคียงกับเนื้อหา จากนั้นได้นำข้อความของมาตรวัดต่าง ๆ ที่ร่างไว้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขคำถามต่าง ๆ และได้ให้นักเรียนจำนวน 8 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทดลองอ่าน

เพื่อตรวจสอบเนื้อหาของมาตรวัดว่าสามารถให้ความเข้าใจที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ถาม และผู้ตอบหลังจากนั้น ได้นำไปทดสอบกับนักเรียนชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 33 คน อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นใจว่าจะได้คำตอบของเรื่องที่ต้องการ

ความเชื่อถือได้ หมายถึง ความแม่นยำ มั่นคง (อารง สุทธศาสตร์, 2527 : 97) ซึ่งความเชื่อถือได้ของมาตรวัด จะเป็นการประเมินคุณภาพของมาตรวัดในแง่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเชิงการหน้าที่ (functional unity) ซึ่งมีสมมติฐานพื้นฐานว่า ถ้าตัวชี้แต่ละตัวที่ใช้ในการวัดเป็นสิ่งสะท้อนถึงเนื้อหาของมโนทัศน์ในเรื่องเดียวกันแล้ว ผลการวัดหรือคะแนนที่ได้ควรจะเกาะกลุ่มกัน (hang together) หรือมีความสอดคล้องกัน (จุไรรัตน์ สวัสดิภาพ, 2530 : 45-49)

สำหรับการทดสอบความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้ประเมินด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยการนำผลที่จากกลุ่มตัวอย่างไปทดสอบหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability coefficient, alpha) เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลหรือคำตอบที่ได้รับมานั้นมีความสอดคล้องต่อกันภายในหรือไม่ จากนั้นจึงตรวจสอบข้อความหรือคำถามว่าจะตัดข้อความใดออกไปก่อนที่จะนำไปศึกษา ในทางระเบียบวิธีวิจัยนั้น การพิจารณาว่าข้อความใดจะคงอยู่หรือตัดออกไป พิจารณาได้จากหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ค่า correlation matrix คือ ค่าความสัมพันธ์ ระหว่างข้อความนั้น กับข้อความอื่น ๆ แต่ละข้อความในมาตรวัดตัวแปรเดียวกัน เป็นสิ่งที่แสดงถึงระดับความคล้ายคลึงกันระหว่างข้อความ ถ้าข้อความใดมีค่าสหสัมพันธ์กับข้อความอื่น ๆ (ในมาตรวัดตัวแปรเดียวกัน) เป็นลบหรือมีค่าความสัมพันธ์ต่ำกว่าข้อความอื่น ๆ จนเห็นได้ชัดเจน แสดงว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับข้อความอื่น ๆ ที่เหลือ
2. ค่า Corrected item-total correlation คือ ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละข้อความกับคะแนนรวมทั้งหมดของมาตรวัดตัวแปรเดียวกัน หลังจากตัดคะแนนข้อความนั้น ๆ ออกไปจากคะแนนรวมแล้ว ถ้าข้อความใดมีค่าดังกล่าวต่ำกว่าข้อความอื่นมาก ๆ จนเด่นชัด ก็ถือว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับข้อความอื่น ๆ ที่เหลือจึงสมควรตัดข้อความนั้นทิ้ง

อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาว่าควรจะคงข้อความใดไว้หรือควรจะตัดข้อความใดทิ้งไป จำเป็นต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดไปพร้อม ๆ กับค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือด้วย กล่าวคือ ถึงแม้ว่าข้อความใดมีค่าความเชื่อถือได้ต่ำ แต่มีความสำคัญในแง่เนื้อหาของการวัด ซึ่งถ้าหากตัดข้อความนั้นออกไปจะทำให้เนื้อหาของการวัดตัวแปรขาดไปหรือไม่สมบูรณ์ก็จะคงข้อความนั้นไว้ แม้จะทำให้ค่าความเชื่อถือได้ต่ำลงไปบ้างก็ตาม

จากหลักเกณฑ์ข้างต้นจะนำมาใช้พิจารณาค่าความเชื่อถือได้ของมาตรวัดตัวแปรความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานระหว่างชายและหญิง ความเชื่อในการควบคุมสุขภาพ แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์และการรับรู้ผลดีที่ได้จากการมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ด้วย ซึ่งข้อความในมาตรวัดตัวแปรเหล่านี้ประกอบไปด้วยข้อความที่ให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึก (ดูแบบสอบถามในภาคผนวก)

ตัวอย่างการพิจารณาค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัดที่นำมาแสดงคือ การพิจารณาค่าความเชื่อถือได้ของตัวแปรการรับรู้ผลดีที่ได้จากการมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ มีข้อความที่ใช้วัดทั้งหมด 7 ข้อความ มีค่า Correlation Matrix และค่า Corrected Item-Total Correlation ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1

การทดสอบความเชื่อถือของมาตรวัดการรับรู้ผลที่ได้จากการมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

ข้อความ	COB1	COB2	COB3	COB4	COB5	COB6	COB7
COB1	1.00000						
COB2	.40126	1.00000					
COB3	.06405	.10407	1.00000				
COB4	.13580	.23711	.09701	1.00000			
COB5	.34113	.35612	.09293	.30198	1.00000		
COB6	.39639	.38143	.08007	.20809	.57149	1.00000	
COB7	.29086	.52828	.11817	.25840	.47510	.45009	1.00000

ตารางที่ 2

การทดสอบความเชื่อถือได้ของมาตรวัดการรับรู้ผลดีจากการมีพฤติกรรมกำบังกันโรคเอดส์

ข้อความ	Correlation item-total correlation
COB1	.41264
COB2	.52518
COB3	.07355
COB4	.23769
COB5	.57450
COB6	.54683
COB7	.56552

Alpha coefficient = .63744

ตารางที่ 3

ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของมาตรการรับรู้ผลที่ได้จากการมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์
(ภายหลังจากตัดค่าที่ทำให้ความเชื่อถือได้ต่ำออก)

ข้อความ	COB1	COB2	COB5	COB6	COMB7
COB1	1.00000				
COB2	.40126	1.00000			
COB5	.34113	.35612	1.00000		
COB6	.39639	.38143	.57149	1.00000	
COB7	.29086	.52828	.47510	.45009	1.00000

ตารางที่ 4

ข้อความ	Correlation item-total correlation
COB1	.46596
COB2	.54459
COB5	.58710
COB6	.61128
COB7	.58001

เมื่อตัดข้อความที่ 3 และ 4 ออกได้ค่า Alpha = .77937

จากการพิจารณาค่า Correlation Matrix ในตารางที่ 1 ปรากฏว่าข้อความที่ 3 และ 4 มีค่าที่ต่ำกว่าค่าอื่น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อความดังกล่าวไม่สอดคล้องกันและเมื่อพิจารณาค่า Corrected Item-Total Correlation ปรากฏว่าข้อความดังกล่าวมีค่าต่ำกว่าข้อความอื่น ๆ กล่าวคือ จะมีค่าเพียง .07 และ .23 ตามลำดับในขณะที่ข้ออื่นจะมีค่า ตั้งแต่ .41-.56 จึงได้พิจารณาตัดข้อความดังกล่าวออกไป ทำให้ค่า alpha coefficient สูงขึ้นเป็น .77937

ส่วนมาตรวัดอื่นที่เหลือผู้ศึกษาได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ปรากฏว่า ค่าความเชื่อถือได้ของแต่ละมาตรวัด เป็นดังนี้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

มาตรวัดแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ มีค่า

$$\text{alpha coefficient} = .69137$$

มาตรวัดความเชื่อในการควบคุมสุขภาพของตนเอง มีค่า

$$\text{alpha coefficient} = .532251$$

มาตรวัดการรับรู้ความรุนแรงต่อโรค มีค่า

alpha coefficient = .77207

มาตรวัดการยอมรับความล้มพันธ์ทางเพศ มีค่า

alpha coefficient = .85622

การแบ่งกลุ่มคะแนนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

จากลักษณะการกระจายคะแนนของตัวแปร ความเชื่อในการที่จะควบคุมสุขภาพ การรับรู้ความรุนแรงต่อโรคเอดส์ การรับรู้ผลดีที่ได้จากการมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ การชี้แนะการทำความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ พบว่า จะมีปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในการทดสอบความล้มพันธ์ระหว่างตัวแปรในการทดสอบค่าไคสแควร์ ถ้าจะมีการแบ่งกลุ่มตามช่วงคะแนนรวมที่เป็นจริงของมาตรวัด ดังนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงข้อจำกัดในการวิเคราะห์สถิติไคสแควร์ ผู้ศึกษาจึงใช้เกณฑ์การแบ่งกลุ่มตาม Percentile โดยใช้ percentile ที่ 33 และ 66 เป็นตำแหน่งในการแบ่งกลุ่ม

ผลการแบ่งกลุ่มคะแนนของตัวแปรเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

แรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ

ช่วงคะแนน	11 ถึง 24	ถือว่า	มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพในระดับต่ำ
ช่วงคะแนน	25 ถึง 28	ถือว่า	มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพในระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน	29 ถึง 35	ถือว่า	มีแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพในระดับสูง

การชี้แนะการกระทำ

ช่วงคะแนน	0 ถึง 19	ถือว่า	มีการชี้แนะในระดับต่ำ
ช่วงคะแนน	20 ถึง 28	ถือว่า	มีการชี้แนะในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 29 ถึง 68 ถือว่า มีการชี้แนะในระดับสูง

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ช่วงคะแนน 2 ถึง 7 ถือว่า มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 8 ถึง 10 ถือว่า มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 11 ถึง 13 ถือว่า มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับสูง

ความเชื่อในการที่จะควบคุมสุขภาพ

ช่วงคะแนน 10 ถึง 19 ถือว่า มีความเชื่อในการที่จะควบคุมสุขภาพในระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 20 ถึง 21 ถือว่า มีความเชื่อในการที่จะควบคุมสุขภาพในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 22 ถึง 25 ถือว่า มีความเชื่อในการที่จะควบคุมสุขภาพในระดับสูง

การรับรู้ความรุนแรงต่อโรคเอดส์

ช่วงคะแนน 5 ถึง 19 ถือว่า มีการรับรู้ความรุนแรงต่อโรคเอดส์เป็นระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 20 ถึง 23 ถือว่า มีการรับรู้ความรุนแรงต่อโรคเอดส์ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 24 ถึง 25 ถือว่า มีการรับรู้ความรุนแรงต่อโรคเอดส์ในระดับสูง

การรับรู้ผลที่ได้จากการมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์

ช่วงคะแนน 8 ถึง 20 ถือว่า มีการรับรู้ผลที่ได้จากการมีพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ในระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 21 ถึง 24 ถือว่า มีการรับรู้ผลที่ได้จากการมีพฤติกรรมป้องกัน

โรคเอดส์ในระดับปานกลาง

คะแนน 25 คะแนน ถือว่า มีการรับรู้ผลดีที่ได้จากการมีพฤติกรรมกำบังกันโรคเอดส์
ในระดับสูง

การยอมรับความล้มพันธ์ทางเพศ (กรณีวิเคราะห์เพิ่มเติม)

ช่วงคะแนน 9 ถึง 30 ถือว่า มีการยอมรับความล้มพันธ์ทางเพศในระดับต่ำ

ช่วงคะแนน 31 ถึง 35 ถือว่า มีการยอมรับความล้มพันธ์ทางเพศในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 36 ถึง 45 ถือว่า มีการยอมรับความล้มพันธ์ทางเพศในระดับสูง

ส่วนปัจจัยทางด้านประชากรก็ได้แบ่งตาม percentile ที่ 33 และ 66 เป็น
ตำแหน่งในการแบ่งกลุ่มเช่นเดียวกัน ผลการแบ่งกลุ่มคะแนนของปัจจัยทางด้านประชากร เป็นดังนี้

อายุ

วัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 16 ถึง 18 เป็นกลุ่มวัยรุ่นในระดับต่ำ

วัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 19 ถึง 20 เป็นกลุ่มวัยรุ่นในระดับปานกลาง

วัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 21 ถึง 26 เป็นกลุ่มวัยรุ่นในระดับสูง

เงินที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน

วัยรุ่นที่มีเงินที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 300 ถึง 900 บาท เป็นกลุ่มวัยรุ่น
ที่มีรายได้ในระดับต่ำ

วัยรุ่นที่มีเงินที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 1,000 ถึง 1,200 บาท เป็นกลุ่ม
วัยรุ่นที่มีรายได้ในระดับปานกลาง

วัยรุ่นที่มีเงินที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 1,250 ถึง 3,000 บาท เป็นกลุ่ม
วัยรุ่นที่มีรายได้ในระดับสูง

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ วัยรุ่นชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.-ปวส.) ชั้นปีที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ในวิทยาลัยของรัฐบาลสังกัดกรมอาชีว
ศึกษา ในเขตจังหวัดสงขลา

เหตุผลที่เลือกนักเรียนชายในจังหวัดสงขลาเป็นตัวแทนจังหวัดในภาคใต้ เพราะว่า
จังหวัดสงขลาที่มีความเป็นเมืองสูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ ประชากรมีความหลากหลาย
นอกจากนี้ จังหวัดสงขลายังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว
ต่างประเทศ สถานบริการต่าง ๆ จึงถูกสร้างขึ้นมากเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยวมากมาย

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง จังหวัดสงขลามีวิทยาลัยที่เปิดสอนนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา 4 แห่งคือ

1. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
3. วิทยาลัยเกษตรกรรม
4. วิทยาลัยเกษตรกรรมประมงติณสูลานนท์

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกวิทยาลัยของรัฐบาลสังกัดอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสงขลา ซึ่งมีวิทยาลัย
ที่เปิดสอนทั้งหมด 4 วิทยาลัย ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (purposive)
ซึ่งในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการเลือก คือการพิจารณาสัดส่วน
ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นเมื่อใช้เกณฑ์ดังกล่าวแล้ว

วิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจึงเหลือเพียง 3 วิทยาลัยคือ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเกษตรกรรม และวิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ ซึ่งเป็นวิทยาลัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาพยายามทำให้เป็นระบบมากที่สุด โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นชั้นปี คือ 1, 2, 3, 4 และ 5 และเก็บแบบสอบถามตามสัดส่วนของจำนวนนักเรียนแต่ละวิทยาลัยการศึกษาครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 500 คน แบบสอบถามที่ใช้ได้มีเพียง 320 คน คิดเป็นแบบสอบถามที่ใช้วิเคราะห์ได้ร้อยละ 64 แบบสอบถามเสียร้อยละ 36 เหตุผลที่แบบสอบถามเสียมากเพราะว่า เมื่อผู้ศึกษานำมาตรวจสอบปรากฏว่ามีคำตอบไม่ครบทุกข้อ และตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง ดังนั้น จึงได้ตัดแบบสอบถามดังกล่าวออกไป

วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและข้อมูลส่วนตัว เนื้อหาที่ใช้แบ่งออกเป็น 8 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับแบบแผนพฤติกรรมทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 เป็นมาตรวัดการยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศ ในข้อที่ 40-48
- ตอนที่ 4 เป็นมาตรวัดความเชื่อในการควบคุมสุขภาพในข้อที่ 49-59 และมาตรวัดแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ข้อที่ 60-73
- ตอนที่ 5 เป็นมาตรวัดการได้รับข่าวสารโรคเอดส์กับมาตรวัด การชี้แนะการกระทำในข้อที่ 76-78 และมาตรวัดการรับรู้ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ในข้อที่ 79
- ตอนที่ 6 เป็นมาตรวัด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ ในข้อที่ 80-85
- ตอนที่ 7 เป็นมาตรวัด ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ตั้งแต่ข้อที่ 93-105
- ตอนที่ 8 เป็นมาตรวัด การรับรู้ความรุนแรงของโรคเอดส์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศ ตั้งแต่ข้อที่ 106-110

จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นผู้ศึกษาจะเป็นผู้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน ด้วยตนเอง โดยในขั้นแรกผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากโครงการปริญญาโทคณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยาให้ออกหนังสือถึงอธิบดีกรมอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จากนั้น กรมอาชีวศึกษาได้ออกหนังสืออนุญาตในการเก็บข้อมูลมายังคณบดีสังคมวิทยาและได้ออกหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยที่ผู้ศึกษาเป็นผู้นำหนังสือดังกล่าวไปส่งมอบให้แก่ผู้อำนวยการวิทยาลัยต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ถูกศึกษาส่วนใหญ่จะมอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายวิชาการ เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และประสานงาน (เช่น จัดตารางเวลาในการเข้าไปเก็บข้อมูลนำผู้ศึกษาไปพบและชี้แจงวัตถุประสงค์กับอาจารย์ประจำวิชาที่สอนในช่วงที่จะเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ตอบแล้วกลับคืนมาให้ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์ต่อไป) ทั้งนี้ เนื่องจากหัวหน้าฝ่ายวิชาการจะเป็นผู้ที่จัดตารางในการเรียนการสอน เมื่อหัวหน้าฝ่ายวิชาการอนุญาต ผู้ศึกษาจึงดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและอาจารย์ประจำวิชาจะเป็นผู้ที่ช่วยควบคุมนักเรียน ผู้ศึกษาได้ชี้แจงรายละเอียดในระบบสอบถามในกรณีที่ไม่เข้าใจก็สามารถซักถามข้อความที่ไม่เข้าใจได้ นอกจากนั้นได้ชี้แจงให้ผู้ตอบเข้าใจอย่างชัดเจนว่าข้อมูลจะถูกปกปิดเป็นความลับและไม่มีผลใด ๆ กับผู้ตอบทั้งสิ้น ทั้งนี้ เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามมีบางวิทยาเขตที่ผู้ศึกษาไม่สามารถดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้ แต่ก็ได้รับความร่วมมือจากครู อาจารย์ ในวิทยาเขตนั้น ๆ ได้จัดการเก็บรวบรวมและดำเนินการจัดส่งข้อมูลมาให้ผู้ศึกษาใช้วิเคราะห์ต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และลักษณะของนักเรียนที่ต้องการศึกษาให้ทราบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้สร้างมาตรวัดตัวแปรสำหรับการศึกษาและวิเคราะห์ผลการศึกษามากมาย ผู้ศึกษาจึงได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX ช่วยในการประมวลผลข้อมูลและจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อนำเสนอและสรุปผลวิจัยที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า สถิติที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูลมี

1. การทดสอบสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือ (Reliability Coefficient alpha) เป็นตัวทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัดตัวแปรต่าง ๆ คือ ความเชื่อในการควบคุม สุขภาพแรงจูงใจเกี่ยวกับสุขภาพ การรับรู้ผลดีจากการมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ การรับรู้ ความรุนแรงของโรคเอดส์และการยอมรับความล้มพันธ์ทางเพศ
2. การใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการทำการแจกแจงความถี่และระบุดค่าของข้อมูลเป็นร้อยละเพื่อพรรณาลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปของกลุ่มตัวอย่าง
3. การทดสอบ "ไคสแควร์" (chi-square test) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน